

Czwartek, 13 września 2012 r.

Wnioski w sprawie europejskiej unii bankowej (EUB)

P7_TA(2012)0353

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 września 2012 r. w kierunku unii bankowej (2012/2729(RSP))

(2013/C 353 E/18)

Parlament Europejski,

- uwzględniając sprawozdanie przewodniczącego Rady Europejskiej z dnia 26 czerwca 2012 r. pt. „W kierunku autentycznej unii gospodarczej i walutowej”,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z 28 i 29 czerwca 2012 r.,
- uwzględniając oświadczenie ze szczytu państw strefy euro z dnia 29 czerwca 2012 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 października 2009 r. zatytułowany „Unijne ramy transgranicznego zarządzania kryzysowego w sektorze bankowym” (COM(2009)0561),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 lipca 2010 r. zawierającą zalecenia dla Komisji w sprawie transgranicznego zarządzania kryzysowego w sektorze bankowym ⁽¹⁾,
- uwzględniając oświadczenie wydane przez przywódców po szczycie G20 w Pittsburgu w dniach 24-25 września 2009 r. dotyczące rozwiązania problemów transgranicznych i instytucji finansowych o znaczeniu systemowym,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 lipca 2011 r. w sprawie kryzysu finansowego, gospodarczego i społecznego: zalecenia w sprawie środków i inicjatyw, jakie należy podjąć ⁽²⁾,
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 6 czerwca 2012 r. dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 77/91/EWG, 82/891/EWG, 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE i 2011/35/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (COM(2012)0280),
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji instytucji kredytowych ⁽³⁾,
- uwzględniając zalecenie nr 13 zawarte w sprawozdaniu przekazanym przewodniczącemu Komisji J. M. Barroso w dniu 25 lutego 2009 r. przez grupę wysokiego szczebla ds. nadzoru finansowego pod przewodnictwem Jacquesa de Larosière’a, w którym „grupa domaga się wprowadzenia w UE spójnych i funkcjonalnych ram prawnych w zakresie zarządzania kryzysowego”,

⁽¹⁾ Dz.U. C 351 E z 2.12.2011, s. 61.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0331.

⁽³⁾ Dz.U. L 125 z 5.5.2001, s. 15.

Czwartek, 13 września 2012 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 października 2010 r. z zaleceniami dla Komisji w sprawie poprawy zarządzania gospodarką i ram stabilności Unii, w szczególności w strefie euro ⁽¹⁾, a w szczególności zalecenie nr 6 rezolucji,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1092/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie unijnego nadzoru makroostrożnościowego nad systemem finansowym i ustanowienia Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ⁽²⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 1096/2010 z dnia 17 listopada 2010 r. w sprawie powierzenia Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególnych zadań w zakresie funkcjonowania Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ⁽³⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE ⁽⁴⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Europejski Organ Nadzoru Bankowego (A7-0166/2010),
- uwzględniając pisma Komisji Gospodarczej i Monetarnej wysłane zarówno do Komisji, jak i do Europejskich Urzędów Nadzoru w sprawie niezależności Europejskich Urzędów Nadzoru,
- uwzględniając protokół ustaleń z dnia 1 czerwca 2008 r. w sprawie współpracy między organami nadzoru finansowego, bankami centralnymi i ministrami finansów Unii Europejskiej w zakresie transgranicznej stabilności finansowej ⁽⁵⁾,
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 lipca 2011 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych (COM(2011)0452),
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 lipca 2011 r. w sprawie warunków podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi i zmieniającej dyrektywę 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego (COM(2011)0453),
- uwzględniając drugą dyrektywę Rady 77/91/EWG z dnia 13 grudnia 1976 r. w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w państwach członkowskich od spółek, dla ochrony interesów zarówno wspólników, jak i osób trzecich w zakresie tworzenia spółki akcyjnej oraz utrzymania i zmian jej kapitału, w celu uzyskania ich równoważności ⁽⁶⁾, trzecią dyrektywę Rady 78/855/EWG z 9 października 1978 r. dotyczącą łączenia spółek akcyjnych ⁽⁷⁾ oraz szóstą dyrektywę Rady 82/891/EWG z dnia 17 grudnia 1982 r. dotyczącą podziału spółek akcyjnych ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 70 E z 8.3.2012, s. 41.

⁽²⁾ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 162.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12.

⁽⁵⁾ ECFIN/CEFCPE(2008)REP/53106 REV REV.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 26 z 31.1.1977, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 295 z 20.10.1978, s. 36.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 378 z 31.12.1982, s. 47.

Czwartek, 13 września 2012 r.

- uwzględniając swoje stanowisko z dnia 16 lutego 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie systemów gwarancji depozytów (przekształcenie) ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoje stanowisko z dnia 5 lipca 2011 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 97/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie systemów rekompensat dla inwestorów ⁽²⁾,
 - uwzględniając opinię Komisji Gospodarczej i Monetarnej z dnia 31 sierpnia 2011 r. dla Komisji Budżetowej w sprawie stanowiska Parlamentu dotyczącego projektu budżetu na 2012 r. zmienionego przez Radę – wszystkie sekcje (2011/2020(BUD)),
 - uwzględniając pytanie ustne do Komisji na temat wniosków w sprawie europejskiej unii bankowej (O-000151/2012 – B7-0360/2012),
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 i art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w oświadczeniu wydanym przez przywódców po szczycie G20 w Pittsburgu w dniach 24-25 września 2009 r. wezwano do osiągnięcia porozumienia do końca 2010 r. co do kwestii rozwiązania problemów transgranicznych i instytucji finansowych o znaczeniu systemowym;
- B. mając na uwadze, że niezwykle ważne jest dołożenie wszelkich starań, aby ustabilizować europejski rynek finansowy i zlikwidować związek między bankami i funduszami państwowymi, tak aby zmierzać w stronę unii gospodarczej i monetarnej z prawdziwego zdarzenia;
- C. mając na uwadze, że w lipcu 2010 r. Parlament – w rezolucji w sprawie transgranicznego zarządzania kryzysowego w sektorze bankowym i sprawozdaniu w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Europejski Organ Nadzoru Bankowego – zaproponował rozwiązania kwestii transgranicznego zarządzania kryzysowego, a mianowicie – zintegrowany mechanizm nadzoru, reformę mechanizmu systemów gwarancji depozytów i stworzenie Europejskiego Funduszu Stabilności;
- D. mając na uwadze, że dla banków w strefie euro europejski mechanizm stabilności, w następstwie zwykłej decyzji, ma możliwość bezpośredniego dokapitalizowania banków;
- E. mając na uwadze, że Rada Europejska i Rada w końcu dochodzą do tych samych wniosków co Parlament, jeżeli chodzi o potrzebę bardziej zintegrowanego systemu nadzoru, i wzywają obecnie do ustanowienia unii bankowej przez ustanowienie jednolitego mechanizmu nadzoru wraz z systemami gwarancji depozytów i systemem naprawczym;
- F. mając na uwadze, że pełne zaangażowanie Parlamentu ma podstawowe znaczenie dla legitymacji demokratycznej procesu prowadzącego do ustanowienia takiej unii bankowej, jak wyraźnie stwierdzono w ramach czwartego elementu określonego we wspomnianym sprawozdaniu Hermana Van Rompuy'a, czyli wzmocnienia demokratycznej legitymacji i odpowiedzialności;
- G. mając na uwadze, że Parlament był w pełni zaangażowany za pośrednictwem procedury współdecyzji w ustanowienie Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego (ESNF), w tym w ustanowienie Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego (EUNB);

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0049.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0313.

Czwartek, 13 września 2012 r.

- H. mając na uwadze, że będąc w oczywistej sprzeczności z tymi właśnie zasadami, ale również z prawem Komisji do inicjatywy, Rada Europejska zwróciła się do Komisji o przygotowanie wniosku dotyczącego jednolitego mechanizmu nadzoru, przyjmując za jedyną podstawę prawną art. 127 ust. 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, co pozbawia tym samym Parlament władzy ustawodawczej w kwestiach dotyczących jednolitego rynku, które są zwykle rozpatrywane w drodze procedury współdecyzji;
- I. mając na uwadze, że zaangażowanie jedynie państw członkowskich w te procedurę – co nie uczyni tego procesu ani szybszym ani bardziej skutecznym – wysłałoby opinii publicznej negatywny sygnał, nikt nie kwestionuje już potrzeby większej przejrzystości i większego wsparcia demokratycznego;
- ponownie stwierdza, że w okresie kryzysu metoda wspólnotowa musi zawsze mieć pierwszeństwo, ponieważ jest to jedyny sposób, aby Unia mogła wyjść z kryzysu silniejsza;
 - wzywa przywódców politycznych do wspierania legitymacji demokratycznej we wszystkich kwestiach dotyczących Unii Europejskiej;
 - podkreśla potrzebę zwiększenia legitymacji demokratycznej w odniesieniu do proponowanej unii bankowej i jednolitego mechanizmu nadzoru dzięki pełnemu włączeniu Parlamentu w roli współustawodawcy;
 - podkreśla potrzebę właściwego uwzględnienia możliwych wzajemnych skutków ubocznych unii bankowej w strefie euro dla państw członkowskich nienależących do strefy;
 - podkreśla, że rozważy wnioski dotyczące unii bankowej jako pakiet w przypadku, gdy zmienią one akty prawne przyjęte w drodze procedury współdecyzji;
 - podkreśla, że jakiegokolwiek znaczącej zmianie w nadzorze, w tym przeniesieniu do innych instytucji, musi towarzyszyć odpowiednie zwiększenie przejrzystości i odpowiedzialności takich instytucji wobec Parlamentu, który musi dysponować pełnymi prawami w zakresie przesłuchań i pełnymi uprawnieniami w odniesieniu do nominacji i procedur budżetowych;
 - zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji, Radzie, Radzie Europejskiej oraz parlamentom i rządami państw członkowskich.

Republika Południowej Afryki: masakra strajkujących górników

P7_TA(2012)0354

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 września 2012 r. w sprawie Republiki Południowej Afryki: masakra strajkujących górników (2012/2783(RSP))

(2013/C 353 E/19)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wspólny plan działania z zakresu partnerstwa strategicznego RPA-UE, które jest jedynym partnerstwem tego rodzaju dotychczas zawartym między UE a jakimkolwiek państwem afrykańskim,
- uwzględniając umowę o partnerstwie między AKP a WE (umowę z Kotonu),
- uwzględniając Deklarację Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącą podstawowych zasad i praw w pracy i towarzyszące jej działania następcze,
- uwzględniając inicjatywę ONZ *Global compact* oraz Wytyczne OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych,